

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: **L.** s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: **J.**, **o schválení konečnej správy**, na odvolanie správcu konkurznej podstaty **J.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. septembra 2013 č. k. 51 -24 K 71/96 – Že - 10316, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. septembra 2013 č. k. 51 - 24 K 71/96 – Že – 10316 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením z 26. septembra 2013 č. k. 51 - 24 K 71/96 – Že – 10316 Krajský súd v Banskej Bystrici schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty **J.** v tomto rozsahu:

Príjmy z konkurznej podstaty sú celkom vo výške 12 714 257,24 eur. Príjmy zo speňaženia sú vo výške 10 019 500,65 eur. Príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 2 496 550,26 eur. Pri vyhlásení konkurzu boli na účte úpadcu a v pokladni finančné prostriedky vo výške 194 206,33 eur. Predpokladané príjmy sú vo výške 4 000 eur.

Výdavky v konkurze sú celkom vo výške 7 330 020,95 eur. Predpokladané výdavky sú 15 951,50 eur (náklady na vedenie konkurzu) a 229 851,93 eur pohľadávky proti podstate, ktoré treba uhradiť. Výdavky podstaty sú 7 049 857,71 eur, ktoré boli uhradené. Výdavky správcov spolu sú 34 359,81 eur. Výdavky správcu J. sú 27 221,27 eur, ktoré už boli uhradené. Výdavky bývalého osobitného správcu I. sú 7 138,54 eur, vyplatené bolo už 1 747,70 eur, osobitnému správcovi treba doplatiť 5 390,85 Eur.

Konkurzná odmena je spolu 196 583,68 eur bez DPH, spolu s DPH je odmena správcov 235 900,42 eur. Z toho podiel správcu J. je vo výške 176 583,63 eur, ktorý už bol uhradený. Podiel konkurznej odmeny bývalého osobitného správcu je vo výške 20 000 eur. DPH k podielu J. je výške 35 316,73 eur, DPH k podielu I. je vo výške 4 000 eur. Suma určená na rozdelenie pre veriteľov je vo výške 5 148 335,87 eur.

V odôvodnení uviedol, že v predmetnej veci Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 51 - 24K 71/96 zo dňa 03. 03. 2011 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty J. v rozsahu uvedenom vo výroku predmetného uznesenia. Voči uvedenému uzneseniu súdu podal odvolanie konkurzný veriteľ S. a ako dôvod odvolania uviedol, že súd nesprávne určil výšku odmeny správcu konkurznej podstaty a nezaradil pohľadávku vo výške 5 252,94 eur ako pohľadávku proti podstate. Konkurzný veriteľ U. podal dňa 08. 04. 2011 odvolanie, v ktorom uviedol, že súd stanovil nesprávnu výšku konkurznej odmeny správcu. Uznesením č. k. 3Obo/37/11 zo dňa 22. 08. 2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté uznesenie prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici v súlade s § 29 ods. 4 zák. č. 328/1991 Zb. v aktuálnom znení (ďalej len ZKV) nariadil termín prejednávania konečnej správy a vyúčtovania a na pojednávanie predvolal správcu, opatrovníka úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky.

Správca konkurznej podstaty na pojednávaní do zápisnice uviedol, že navrhuje určit výšku odmeny podľa ust. § 6a a § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. v platnom a aktuálnom znení, teda spolu vo výške 1 220 496,74 eur. Ďalej žiada priznať DPH 20 % z uvedenej sumy 241 991,35 eur. Bývalému osobitnému správcovi I. navrhuje podiel 10 500 eur a sumu 2 100 eur ako DPH 20 % z uvedenej sumy. Ďalej uviedol, že navrhuje schváliť konečnú správu tak ako je

uvedené v časti príjmy a výdavky konkurznej podstaty a ďalej uvádza k námietke konkurzného veriteľa S., že pohľadávka vo výške 5 252,94 eur bola zaradená medzi pohľadávky proti podstate. K výške konkurznej odmeny správca uvádza, že jeho právny názor je taký, že na určenie konkurznej odmeny má byť použitý právny predpis - vyhláška č. 493/1991 Zb. v znení platnom v čase konkurzného konania. Je si vedomý toho, že odvolací súd k prejednávanej veci vyslovil právny názor, ale poukazuje na skutočnosť, že viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu môže byť za určitých okolností prelomená.

Konkurzný veriteľ S. uviedol, že námietka voči nezaradeniu sumy 5 252,94 eur zo strany správca už bola vyriešená. Trvá na námietke voči spôsobu výpočtu konkurznej odmeny zo strany správca, poukazuje na záväzný právny názor odvolacieho súdu, ktorý je potrebné rešpektovať. Čo sa týka zvýšenia výdavkov osobitného správca uvádza, že po vysvetlení (vyúčtovanie sa nachádza v spise č. l. 8762 a nasl.) bude tieto výdavky rešpektovať. Právna zástupkyňa konkurzného veriteľa O. uviedol, že po konzultácii a vysvetlení zo strany správca už veriteľ nemá námietky voči výške príjmov a výdavkov, čo sa týka určenia výšky konkurznej odmeny, túto vec necháva na posúdení súdu, ale žiada, aby bolo riešené oddelené uspokojenie, o ktoré veriteľ požiadal súd podaním zo dňa 23. 03. 2009 a následne podaním zo 14. 10. 2009.

Podľa § 29 ods. 1 posledná veta ZKV odmenu a výdavky vyúčtujú aj osobitní správcovia a zástupca správca ako aj tí, ktorých súd v priebehu konania zbavil funkcie správca. Bývalý osobitný správca I. súdu dňa 25. 09. 2013 predložil vyúčtovanie odmeny a výdavkov osobitného správca. Súd prejednal výšku konkurznej odmeny, o ktorej rozhodol postupom podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb. v aktuálnom znení (ďalej len vyhláška), a to v znení podľa § 6 písm. a) a § 7 ods. 1 a stanovil výšku konkurznej odmeny na sumu 196 583,68 eur bez DPH, spolu s DPH je odmena správcov 235 900,42 eur.

Súd podľa § 9 vyhlášky, podľa ktorého, ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti, určil výšku podielov na konkurznej odmene jednotlivým správcom, ktorí boli činní v konkurznom konaní, a to podiel na konkurznej odmene J. vo výške 176 583,63 eur, DPH k podielu J. je vo výške 35 316,73 eur. Podiel konkurznej odmeny bývalého osobitného správca je vo výške 20 000 eur, DPH k podielu odmeny je vo výške 4 000 eur. Pri stanovení podielu konkurznej odmeny bývalého

osobitného správcu súd vychádzal z kritérií stanovených § 9 vyhlášky a prihliadol k celkovej výške konkurznej odmeny, k dĺžke doby činnosti a rozsahu výkonu funkcie osobitného správcu.

Súd po prejednaní konečnej správy schválil výšku príjmov dosiahnutých v konkurznom konaní celkom vo výške 12 714.257,24 eur, z čoho príjmy zo speňaženia sú vo výške 10 019 500,65 eur a príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 2 496 550,26 eur. Súd prejednal a schválil aj sumu celkových výdavkov v konkurze, a to vo výške 7 330,020,95 eur, z čoho výdavky podstaty sú 6 738 774,89 eur, ktoré už boli uhradené, sumu 229 851,93 eur treba uhradiť a predpokladané výdavky sú 15 951,50 eur. Súd schválil aj výšku výdavkov správcov. Výdavky správcu J. sú 27 221,27 eur, ktoré už boli uhradené. Výdavky osobitného správcu I. sú 7 138,54 eur, vyplatené mu bolo 1 659,70 eur, treba mu doplatiť 5 478,85 eur. Výdavky správcov spolu sú 34 359,81 eur. Sumu určenú na rozdelenie pre veriteľov súd schválil vo výške 5 148 335,87 eur (príjmy mínus výdavky mínus konkurzná odmena).

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal správca konkurznej podstaty J. a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že schváli konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty J., v tomto rozsahu:

Príjmy z konkurznej podstaty sú celkom vo výške 12 714 257,24 eur. Príjmy zo speňaženia sú vo výške 10 019 500,65 eur. Príjmy získané inou činnosťou správcu sú vo výške 2 496 550,26 eur. Pri vyhlásení konkurzu boli na účte úpadcu a v pokladni finančné prostriedky vo výške 194 206,33 eur. Predpokladané príjmy sú vo výške 4 000 eur.

Výdavky v konkurze sú celkom vo výške 7 330 020,95 eur. Predpokladané výdavky sú 15 951,50 eur (náklady na vedenie konkurzu) a 229 851,93 eur pohľadávky proti podstate, ktoré treba uhradiť. Výdavky podstaty sú 7 049 857,71 eur, ktoré boli uhradené. Výdavky správcov spolu sú 34 359,81 eur. Výdavky správcu J. sú 27 221,27 eur, ktoré už boli uhradené. Výdavky bývalého osobitného správcu I. sú 7 138,54 eur, vyplatené bolo už 1 747,70 eur, osobitnému správcovi treba doplatiť 5 390,85 eur.

Konkurzná odmena je spolu 1 220 495,85 eur bez DPH, spolu s DPH je odmena správcu 1 464 595,02 eur. Z toho podiel správcu J. je vo výške 1 200 495,85 eur bez DPH, z ktorého už bola uhradená suma 198 969,59 eur. Podiel konkurznej odmeny bývalého osobitného správcu je vo výške 20 000 eur bez DPH. DPH k podielu J. je vo výške 240 099,17 eur, DPH k podielu I. je vo výške 4 000 eur.

Suma určená na rozdelenie pre veriteľov je vo výške 3 919 641,27 eur.

V prípade, ak podľa názoru odvolacieho súdu nebude možná zmena napadnutého rozhodnutia odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho odvolania uviedol, že právna úprava rozlišuje dva úplne odlišné právne inštitúty, a to prieskumné pojednávanie a osobitné prieskumné pojednávanie, ktoré sa vyznačujú každý rozdielnym právnym režimom, majú rôzne dôsledky pre veriteľov a rozdielne upravujú práva a povinnosti veriteľov, ktorých pohľadávky sa na nich preskúmvajú. Inštitút osobitného prieskumného pojednávania je pojednávaním, ktoré má špeciálny režim pre preskúvanie pohľadávok tých veriteľov, ktorí ich prihlásili prihláškami doručenými súdu po prihlasovacej lehote a po prieskumnom pojednávaní uskutočnenom v zmysle ust. §-u 21 ZKV. Z uvedeného ako i z argumentácie uvedenej nižšie vyplýva, že je vylúčené stotožnenie osobitného prieskumného pojednávania s prieskumným pojednávaním.

V konkurznom konaní na majetok úpadcu sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie dňa 14. 05. 2001 a následne sa konali osobitné prieskumné pojednávania dňa 08. 09. 2004 a dňa 02. 04. 2007. Podľa názoru odvolateľa nemá oporu v zákone a v platnej právnej úprave stotožňovanie prieskumného pojednávania a osobitného prieskumného pojednávania. V konkurznom konaní boli na prieskumnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 14. 05. 2001 preskúmvané prihlášky, ktoré boli veriteľmi doručené včas v zmysle aktuálnej právnej úpravy. Toto prieskumné pojednávanie bolo toho istého dňa po preskúvaní poslednej včas podanej prihlášky riadne v zmysle ustanovení O. s. p. ukončené. Podľa ust. §-u 66 písm. e/ ods. 1 ZKV sa na konkurz primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ust. §-u 119 ods. 1 O. s. p. sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové

pojednávania. V konkurznej veci úpadcu sa nariadené prieskumné pojednávajúce uskutočnilo v termíne určenom konkurzným sudcom a nebolo ani prerušené a ani odročené. Zo zápisnice z prieskumného pojednávajúce je zrejmé, že bolo ukončené v konkrétnom čase termínu, na ktoré bolo ustanovené.

Vyhláška v ust. § 11c ods. 3 uvádza prípady konkurzných konaní, v ktorých nebolo skončené prieskumné pojednávajúce k 08. 10. 2001 a nie osobitné prieskumné pojednávajúce. Ako je uvedené, nie je možné tieto pojmy stotožniť.

V konkurznom konaní L. bolo prieskumné pojednávajúce uskutočnené a riadne skončené dňa 14. 05. 2001, na tomto pojednávajúce boli preskúmané všetky prihlášky veriteľov, ktoré boli doručené do skončenia tohto pojednávajúce. Po preskúmaní prihlášok konajúci sudca pojednávajúce riadne ukončil (v zmysle platnej právnej úpravy - ust. §-u 115 až 119 O. s. p.) a toto nebolo žiadnym spôsobom ani odročené ani prerušené.

Pri schválení odmeny správcov konkurznej podstaty mal súd prvého stupňa vychádzať z ustanovenia § 7 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení pred novelou, ktorá bola prijatá vyhláškou č. 398/2001 Z. z., podľa ktorého: „ konkurzná odmena je 10 % zo sumy uvedenej v § 6 písm. a) najmenej však 50 000,- Sk". Výpočtový základ pre určenie odmeny tak v tomto prípade tvorí suma získaná speňažením konkurznej podstaty (10 019 500,65 eur) a suma príjmov získaných inou činnosťou správcu (2 496 550,26 eur) znížená o náklady vynaložené na dosiahnutie týchto príjmov (311 082,82 eur, teda čistý výnos príjmov získaných inou činnosťou predstavuje sumu 2 185 467,43 eur). Základ pre určenie odmeny správcov predstavuje sumu 12 204 958,08 eur, odmena vo výške 10% mala byť teda schválená v sume bez DPH 1 220 495,85 eur. Adekvátne potom mala byť upravená suma určená pre uspokojenie veriteľov.

Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/16/2011 a sp. zn. 4Obo/82/2012, ktoré obsahujú totožný právny názor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávajúce v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie správcu konkurznej podstaty nie je dôvodné.

Podstatnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je preskúmanie, či súd prvého stupňa rozhodol správne, keď o určení odmeny správcu konkurznej podstaty rozhodol podľa ust. § 6 až 9d vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 8. októbra 2001.

Výpočet odmeny pre správcu podstaty upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorá bola viackrát menená. V čase vyhlásenia konkurzu (10. septembra 1999) bola vyhláška účinná v znení jej novely č. 21/1998 Z. z. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky v uvedenom znení odmena bola 10 % zo základu (§ 6 vyhlášky) so stanoveným spodným limitom 50 000 Sk. Vyhláškou č. 389/2001 Z. z. bol s účinnosťou od 29. septembra 2001 zmenený § 7 ods. 1 tak, že sadzba odmeny je určená stupňovite degresívne podľa výšky základu s konečným limitom 10 000 000 Sk. Vyhláškou č. 398/2001 Z. z. bolo s účinnosťou od 8. januára 2001 zmenené prechodné ustanovenie (§ 11c ods. 3 vyhlášky), podľa ktorého v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001 zostávajú zachované.

Z uvedeného vývoja úpravy, podľa ktorej sa stanovuje výška odmeny správcov vyplýva, že aj odmena správcov podstaty v konkurzných konaniach začatých pred 8. októbrom 2001 sa určuje podľa § 7 vyhlášky v znení novely uskutočnenej vyhl. č. 389/2001 Z. z. vrátane limitu 10 mil. Sk (331 939 eur). Nová úprava sa na uvedené odmeny vzťahuje s podmienkou, že ku dňu účinnosti vyhlášky č. 398/2001 Z. z. (8. október 2001) nebolo skončené prieskumné pojednávanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie 14. mája 2001. Vo veci však bolo uznesením z 2. augusta 2004 č. k. 51–24K 71/96–7695 na 8. septembra 2004 nariadené prieskumné pojednávanie (označené ako osobitné) na preskúmanie včas podaných nepreskúmaných prihlášok. Uznesením z 31. januára 2007 č. k. 51–24K 71/96–Na–8882 bolo na preskúmanie prihlášok nariadené ďalšie prieskumné (rovnako označené ako osobitné) pojednávanie na 2. apríla 2007.

Je potrebné uviesť, že prieskumné pojednávanie sa podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ZKV) považovalo za skončené preskúmaním poslednej včas podanej konkurznej prihlášky. Vychádzajúc z uvedenej zásady odvolací súd dospel k záveru, že prieskumné pojednávanie v prejednávanej veci ku dňu 8. októbra 2001 nebolo skončené.

Nemožno súhlasiť s názorom správcu podstaty uvedeným v jeho odvolaní, že § 11c ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje len na prieskumné pojednávanie a nie osobitné prieskumné pojednávanie. Podľa neho riadnym prieskumným pojednávaním bolo pojednávanie konané 14. mája 2001, ktoré bolo v uvedený deň skončené. Ďalšie pojednávania už boli osobitnými prieskumnými pojednávaniami.

Ust. § 11c ods. 3 vyhlášky nerozlišuje prieskumné pojednávanie na riadne a mimoriadne. Ani pôvodné znenie § 22 neupravovalo osobitné prieskumné pojednávanie ako samostatný od bežného prieskumného pojednávania odlišný inštitút. Keďže súd mal povinnosť preskúmať aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote, mohla sa vyskytnúť situácia, že prihláška bola podaná v čase, keď už prebiehalo prieskumné pojednávanie. Ak to situácia (zrejme najmä čas) umožňoval súd prihlášky preskúmal na prebiehajúcom konaní. Ak to z technických dôvodov nebolo možné, súd nariadil ďalšie prieskumné pojednávanie, na ktorom preskúmal prihlášky, ktoré nestihol preskúmať na pôvodnom pojednávaní. Použitý výraz nevyjadroval, že ide o samostatný druh prieskumného pojednávania, ale malo len vyjadriť, že prihlášky neboli prejednané na prebiehajúcom prieskumnom pojednávaní ale, že na ich prejednanie súd nariadil ďalšie – osobitné prieskumné pojednávanie. To prebiehalo za rovnakých pravidiel a s rovnakými účinkami ako pôvodné prieskumné pojednávanie a tvorilo tak s nim, prípadne aj s ďalšími nariadenými prieskumnými pojednávaniami jeden celok. K obdobnému stanovisku dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Obo/40/2004, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR ročník 2004 pod č. 53 a v rozhodnutí sp. zn. 3Obo/99/2007 z 24. 10. 2007.

Ako už odvolací súd uviedol aj vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí o odvolaní konkurzného veriteľa zákonom č. 12/1998 bol s účinnosťou od 1. februára 1998 zmenený § 22 ZKV a už nepozná výraz osobitné prieskumné pojednávanie. V čase vyhlásenia konkurzu v prejednávanej veci a konania prieskumných pojednávanií už ZKV obsahovo

ani slovné nerozlišoval prvé (pôvodné) prieskumné pojednávanie od ďalších neskôr nariadených pojednávanií. Ak súd prvého stupňa v uzneseniach nariadujúcich ďalšie prieskumné pojednávania použil výraz osobitné prieskumné pojednávanie môže ísť už len o jeho slovné vyjadrenie skutočnosti, že to je už ďalšie prieskumné pojednávanie bez toho, aby to malo zákonom podložený osobitný obsah. Za uvedenej situácie je logické, že v texte § 13c ods. 3 vyhlášky sa neuvádza aj osobitné prieskumné pojednávanie. Uvedené ustanovenie nemôže používať alebo odkazovať na druh prieskumného pojednávania, ktoré už v čase vydania vyhlášky v ZKV nie je upravené.

V prejednávanej veci nie je sporné, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí rozhodoval v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/37/2011, na ktorom právnom názore odvolací súd zotrváva. Tvrdenie odvolateľa, že tento právny záver bol preklenutý, toho času nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí rozhodol v súlade s ustanovením § 226 O. s. p.

Ust. § 11c ods. 3 vyhlášky rešpektuje zásadu nedotknuteľnosti už nadobudnutých práv, keď stanovuje, že preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny. Uskutočnením a skončením prieskumného pojednávania 14. mája 2001 správcovi nevzniklo právo na odmenu, ktoré by bolo neskoršou právnou úpravou dotknuté. Právo na odmenu mu vzniklo až rozhodnutím súdu o priznaní odmeny.

V začatých konkurzných konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom od 8. októbra 2001. Ak bolo v konkurznom konaní nariadené osobitné prieskumné pojednávanie na preskúmanie prihlášok, ktoré boli podané oneskorene, prieskumné pojednávanie treba považovať za skončené až preskúmaním poslednej takto podanej prihlášky.

Vychádzajúc z uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že s prihliadnutím na § 11c ods. 3 vyhlášky súd prvého stupňa pri stanovení odmeny pre správcu podstaty správne (v zhode so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreného v uznesení

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 08. 2011 sp. zn. 3Obo/37/2011) použil vyhlášku v znení účinnom po 8. októbri 2001.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre potvrdenie uznesenia o schválení konečnej správy, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. (§ 219 ods. 1 O. s. p.)

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. apríla 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová